

Szerkesztőség és kiadó hivatal

Placc. SIMONFFY-ház a város-
házával szemben.

HIRDETÉMÉNYEK.

Előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok,
valamint a lap szellemi részét illető
minden közlemények ide intézendők

Bérmegtelen levelek csak ismert kezektől
fogadtnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVÜ PÁRT KOZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán
küldve:
Egész évre ..... 10 frt — k
Félévre ..... 5 frt — k
Negyedévre ..... 2 frt 50
Egy hóra ..... 1 frt —

Hirdetési díj:

Öt-hasábospetitör egyszeri bejelentéséért 5 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr.
Nyitlár 4 hasábos petitörért 20 kr.

X. évfolyam. 1883.

Debreczen. Kedd, július 3.

137. szám.

A tisz-eszlári ügy tárgyalása.

— saját tudósítónktól. —

— S ü r g ö n y l e v é l, —
Tízedik nap.

Nyiregyház, július 2.

Három napi jótékony szünet után ma újult erővel kezdetét vette a meglepetésekben gazdag tisz-eszlári eset tárgyalása. Az érdekeltek vagy idegenek kik a tárgyalás folytatásához visszaérkeztek, érdeklél tudakozódtak a szünet alatt történtek után s örömmel vették a hírt, hogy a békés nyugalmat mi sem zavarta meg. A Seyfert féle színházi insultusnál egyéb mi sem történt, és ez is megnyugtató elégtételadással végződött, midőn az insultálónak rendőri megfigyelés folytán Nyiregyháza városát el kellett hagynia.

A mai tárgyalás a szokottnál kevesebb érdeklődés mellett, s kevesebb közönség előtt tíz órakor vette kezdetét, és a hullausztatás kérdéseivel foglalkozott. — Kihallgattak a dadai hullát kifogott kerülök, majd azon tanuk kikkel Smilovics és Vogel alibijüket óhajtják igazolni.

A tárgyalás menete következő volt:

Elnökök: amennyiben a közönség nem az eddigi hallgatókból áll, figyelmezteti a hallgatóságot, hogy minden közbeszólástól tartózkodjék.

Felolvastatnak azon jegyzőkönyvek, melyek a dadai hullát kifogására vonatkoznak. Ezek közül a m. év június 13-iki jegyzőkönyvnel Heumann az iránti kétségét jelenti ki, hogy a jegyzőkönyv a kir. ügyész-ség iktatójába megfordult volna, felvilágosítást kér Seyferről, ki midőn ennek utána nézett constatálja, hogy a szóban levő jegyzőkönyvnek az iktatóban nyomtatás sincsen.

A felolvasott első hullavizsgálati jegyzőkönyv szerint a csonka fűzesben kifogott hullá hossza 140 cmtr., — épfogai voltak, és 14 év körüli leánygyermeké.

Kiss Jenő orvos előleges szemléjének több pontját egy pótnyilatkozattal kívánja helyreigazítani. E helyreigazító nyilatkozat felolvasása után Kiss személyes kihallgatása is elrendeltetik, s a szakértőkkel ő is ki fog hallgattatni.

Váradai András tanu volt az első, ki a hulláról jelentést tett. A hullát kifogatására nézve tehát ő hallgattatik ki először. Ő jelen volt másnap mikor a hullát kiastván szemle alá vétették; a hullának igen erős szaga volt.

Eötvös: Mosogatták e az iszaptól?
Váradai: Nem nyultunk hozzá, csak egy kannából öntözgettük.

A ruhákat szintén öblítette meg a Tiszában, s úgy érezte, mintha nyálkás lett volna.

Oláh György tanu látta a fűzesnél egy bokorban a hullát fennakadni. Félrefordította, hogy lássa ha valjon nő-e. Nehány oláh bukkant elő, azoknak szólított, hogy huzzák a partra, ő pedig eltávozott jelentést tenni.

Seyfert: A kezére kötve látott e valamit?

Oláh: Másnap láttam egy kis darabka sárgás papírban kékes festéket.

Eötvös: Kifejlődött emberé volt-e a hullá?

Oláh. Nem. Kifejletlen leánygyermeké volt. Gyerek volt az még!

Eötvös védő több rendbeli kérdést intéz tanuhoz. Ennek feleleteiből kitünik, hogy a hullá egy teljesen kifejletlen gyermeké volt. A kérdések és feleletek oly természetiek, hogy az elnök indítatva érzi magát, a hölgyközönséget távozásra bírni.

Litvai József csak annyit tud mondani, hogy ő oláhok figyelmeztetésére megnézte a bokorban fennakadt hullát, de nem nyult hozzá. hanem szólt az apjának, az pedig Váradai kerülöknek jelentette.

Beszóllítatik Smilovics Jankel. Vad, türelmetlen, dacos s ingerült feleleteket ad. Azzal van vádolva, hogy ő adta volna át a hullát Hersko Dávidnak, hogy usztassa le a Tiszán, s ezért 120 frtot ígért neki.

Letartóztatása ideje alatt négy vallomást tett. Az elsőben mindent tagadott; a másodikban elősmeri az ellene emelt vádat, a harmadikban a hullausztatás történetének részleteit mondja el bőven, a negyedikben pedig mindent visszavon s fentartja első vallomását.

Mai kihallgatásakor szintén azt állítja, hogy ő nem tud semmiről semmit. Ő nem tervezett soha semmi hullausztatásról, ő egyszerű ember a ki csak ahhoz ért, hogy az oláhoknak miként kell egy szöveget a fába verni.

Elnökök: Na, nem látszik meg rajta. Arra a kérdésre, hogy miért vallott mégis két ízben, s honnan vette az elmondott történetet, igen sokáig zavarodottan felel, míg nem kisüti, hogy ő azt nem magától gondolta ki, hanem egyszer Vogel szembe-síttatván vele, az mondta el előtte majd félelmében Bary vizsgálóbíró urnak utána mondta azt, a mit előtte beszélt.

Eötvös: Volt e valaki jelen e kihallgatásánál?

Smilovics: Nem volt. Egyedül voltunk

Állítja, hogy látta egyszer Vogel kinttatását is, azért ijedt meg.

Szünet után.
Folytatatik Smilovics kihallgatása.

Eötvös: Hogyan van az, hogy ön beösmérő vallomásában Grosz és Kleint nevezte meg, mint a kiktől a (székérről) hullát átvette.

Smilovics: Én nem neveztem meg senkit. Csak mikor megmutattak egy csonó zsidót, hogy azok közül mutassak rá azokra, kikben a hullát átadókat felismerem, én rámutattam kettőre, mert féltem. — Rámutattam volna az apámra is.

Smilovics vallja továbbá, hogy a vizsgálóbíró ur éjjel nappal bejárt hozzá a börtönbe s úgy kérdezte. E látogatásokról jegyzőkönyvek sohasem vétettek fel.

Friedmann ismételve constatálja, hogy Bari vizsgálóbíró ur jelen van. — A magyar bírói kar reputációjára érdekében a Smilovics által tett vallomásra is kérte volna Bari kihallgatását, hogy igazolva lehessen, de miután jelen van, most már a kihallgatás sikertelen lehetne, miután a részletekről tudomással bír.

Eötvös: Miután itt Smilovics Jankel vallomása szerint oly vád forog fenn a bíró ur ellen, mely hivatalos ha-

talommal való visszaélésről tanuskodik, mely esetleg büntfenyítő eljárást is vonhat maga után, kérem a tek. kir. törvényeseket, hogy ez ügyben haladéktalanul vizsgálat ejtessék meg, és e célból Bari vizsgálóbíró ur a teremből eltávolíttassék.

Elnökök: Ismétlem, hogy én a hallgatóság köréből senkit ki nem utasítok. (Többen: Éljen!)

Eötvös: Ugy kérem, hogy azon leleplezések, melyeket E. Nagy László kir. ügyész annak idején a hírlapokban közzétett, csatoltassanak a vizsgálati iratokhoz. E hírlapi nyilatkozatokban az ügyész említést tesz arról, hogy Bari vizsg. bíró éjnek idején a börtönököt látogatta, a miért ő kénytelen volt ezt Baritól eltüntetni. Innen eredt aztán ama conflictus, mely a hírlapi nyilatkozatokra okot adott. Én eddig ezt a dolgot csak homályosan értettem meg, de Smilovics vallomása magyarázatot nyújt. — Nagy László nyilatkozatai különben az egész hivatalos eljárás jellemzésére is fognak szolgálni.

A törvényesek határozatot fog hozni. Ezután azon tanuk hallgattatnak kik Smilovics kerencsei tartózkodásáról adhatnak felvilágosítást.

Weil Sámuel és Weinstock Ignác látták és ösmerik Smilovicsot, az alibihez szükséges napokon vele voltak, de teljes alibit nyújtani nem tudnak.

Weinstock előbbi és mostani vallomása között némi eltérés lévén, megkérdezett ez iránt, s azt vallja, hogy ő előtte elolvasták ugyan vallomását, de maga nem olvashatta.

Eötvös: Ki volt jelen a jvk felvételénél.

Tanu. Egyedül a vizsgáló bíró ur. Addig még az első kérdéseket tette fel, az aztala mellett állottam s bele néztem a jegyzőkönyvbe, aztán figyelmeztetett, hogy „álljak arrább.”

Eötvös: Mit gondolt, miért tette ezt a vizsgálóbíró ur?

Tanu: Hogy ne lássam mit ír. Smilovics azt állítván, hogy a szóban levő napon Grosz Benczenél ebédelt s éjjel ott halt, erre nézve kihallgattattak Grosz Bence, Grosz Benczené Grosz Mózes és Grosz Háni. Egyiksem emlékezik vissza tisztán, s biztos választ mire sem tudnak adni.

Bajer és Csonka István tanuk sorrenden kívül kihallgattatván Vogel Amsel alibijét igazolják. Vogel június 13-tól Eszenyben tartózkodott, s onnan Kerencse nem ment át. Nappal legalább nem, az éjjelekről nem tudnak számot adni.

Ezzel a mai tárgyalás véget ért.
Papp György kihallgatása a holnapra halasztatott.

Napi hírek.

— Miskolczy Lajos Debreczen város volt főispánjának bucsulevelében nyomdai tévedés folytán nagy értelemzavaró hiba fordult elő. Ugyanis a második hasáb második sora után több sor kimaradt, a mi következőleg igazított helyre:

„Nem mulasztatom el, hogy köszönetet

mondva kötelességeikkel terhes állásomban a közjó előmozdítására kifejtett hivatali működésomban hálával tapasztalt szives jóakaratu támogatásukért, rövid szavakban hálás érzelmeimnek buzgólag kifejezést ne adjak.

Hogy szereztem-e valami érdemet közvetlenül avagy közvetve ezen hazánk, nemzetünk egyik díszét képező egy szellemileg, mint anyagilag hazafias érzelmeiben, mint értelmiségben gazdag, a magasra emelkedhet minden tényezőjével dicsekedhető város ügyének vezetésé, érdekeinek előmozdítása s fejlesztése körül, — s hogy megfeleltem e csak részben is a tisztelt törvényhatóság jogos igényeinek s várakozásának: nem tudom.

— Antisemita botrány. Az „Egyetemes”-ből vesszük át a következő sorokat: A Szeffert főügyési helyettes Nyiregyházán a színházban ért inzultus városzerte a legnagyobb megbotránkozást okozta. A sértő névjegyet irt Zarándy identikus Stefezzsal, ki az általa tizezerszámra terjesztett antisemita vignettéről ismeretes. E fiatal ember a fővárosban bizonyos hírnévre vergődött különösségei által; igen gazdag polgari családból való; szülei már nem élnek. Tavaly a lapok rendőri hírei közt sokat forgott a neve, mikor éjjeli kávéházakban revolverrel fenyegette a fizetővendégeket, kik megrövidítették. Egyszer ezerforintos bankóval gyújtott szivarra; az egyetemen élénk részt vett az antisemita agitációkban, itt pedig mint a „Függetlenség” tudósítója gerálta magát és úgy a tárgyalás teremben mint azonkívül fölöttébb kihívóan viselkedett. Szeffert ellen való támadása csak konzevenceziája exaltált voltának. Ma reggel Lázár Kálmán kir. ügyész magához hívatta Kerekrethy városkapitányt és meghagyta neki, hogy Stefezzsal szigorúan bánjon el, dorgálja meg és kiutasítással fenyegetse: Graeffl főispán, ki szintén magához hívatta a kapitányt, még keményebb rendszabályokat kívánt az ifju ur ellen. Kerekrethy jögtön elrendelte Stefezzsal elővezetését a drabantok azonban hiába keresték: nem volt sehol. Délután három órakor aztán maga jelentkezett a kapitányságnál, hol Kovács Károly alkaptány egy óra hosszágú jegyzőkönyvet vett föl vele, aztán tudtára adta, hogy a legközelebbi vonattal távoznia kell Nyiregyházáról. Stefezzsal megtörve ment el a kapitányságtól és a 6 órai vonattal egyenest Budapestre utazott. Kerekrethy kapitány kikísérte az indóházba és meggyőződött arról, hogy csakugyan elutazik. Ezzel vége van az ügynek melyről sok port vert föl; törvényesek előtt aligha lesz folytatása, mert azt tartják, nem érdemes vele bibelödni.

— Képviselőválasztás. Szász Sebesen a szabadelvü párt Tamássy Béla orsz. képviselő helyébe egyhangulag Böthy Algernont választotta meg a kerület országgyűlési képviselőjévé, a ki csak a megválasztás után értesült jelöltségéről.

— Meggyilkolt községi jegyző. Az Egerhez 13 kilométer távolságra levő Kerecsend községében Semperger (Flus) Mihály ottani lakos, a ki a múlt év végén szabadult ki a munkácsi fegyházból, hol emberölés és súlyos testi sértés büntetéseért 5 évi fegyház büntetést töltött, jun. 26-án reggeli 7 órakor bement a község házához, s ott a folyosón találkozáva Neszvadba Sándor községi jegyzővel, felkérte őt, hogy részére cselédkönyvet állítson ki s átadott neki egy okmányt azzal a kéréssel, hogy olvassa azt el, s mondja meg, valjon annak alapján kap-e még valami örököszt atyai hagyatékából. Neszvadba Sándor a neki adott írást alig futotta át s kezdte olvasni, mikor Semperger Flus Mihály mintha ő is olvasni akarná, közvetlenül mellé állott s egy előre élesre kiköszösztült s rongyba csavargatott nyelű késsel hasba szurta s a kést benne nagy erővel megfordította, úgy, hogy Neszvadba Sándor azonnal összerogyott s belső elvérzés folytán irtóztató kínok közt pár nap mulva elhalt.

Semperger a szurás után egy padlásra menekült, hol azonban az összegyűlt nép letartóztatta s a csendőrségnek átadta.

Egy örült tette kinosan zavarta meg tegnap Grácban az ünnepi hangulatot, mely az uralkodó látogatása alkalmából ott uralkodik. Az államgymnasium nyolczodik osztályának egyik növendéke, a tizenhétéves Nasko Miksa, délelőtt tíz órakor revolverrel mellbe lötte Sanger tanárt, ki jajkiáltással összerogyott. A seb hírére nem hallos, mert a golyónak a tanár zsebében levő tárczát kellett áthatolni s ezzel erejét veszté. A mérnylő egy stáinzi ügyvéd fia s tettét örült állapotban követte el. Az apa már három nappal előbb értesítette volt a gráci hatóságot, hogy a fia eltiint, s hogy elmezavar jelei mutatkoztak rajta kérté tehát keresztetését, és hazaszállítását.

Madarak étvágya. A madarak étvágya kitünő. A hurok rigó megeszi a legnagyobb csigát. Az embernek ehhez arányítva egy borjuczombot kellene fölebédelnie. A vörösbegy is szörnyű falánk. Kiszámították, hogy a vörösbegy annyit eszik naponta, mely egy 14 láb hosszú gilisztának felel meg. E madár súlyát az emberéhez hasonlítva, ki lehet számítani, hogy mennyit kellene ennie az embernek, hogy oly falánksággal díszkedhessék, mint a vörösbegy. A 14 láb hosszú ember testsúlyához mérten egy 14 láb hosszú, 8 hüvelyk átmérőjű kolbásznak felel meg, ebből minden 24 órában 27 hüvelyk hosszúságú kellene elfogyasztania s csak akkor mondhatnók, hogy étvágya olyan mint a vörösbegyé!

Istóczy felmentéséről.

Pulszky Ferencz az 1848 előtti szabadelvűpárt e veteránja közetkezőket írja: Tíz szóval kettő ellen egy esküdtészek, mely a főváros értelmiségét képviseli, a fanatikus Istóczyt fölmentette, az államügyész azon vádja alól, hogy egyik hírhedt röpirat-

ban egy vallásfelekezet ellen izgat. E röpiratban százaz szavakkal az van elmondva, hogy a képviselőház, a törvényszék, az adminisztratio meg vannak vesztegetve a zsidók által, s hogy Magyarországra nézve nem várható addig ily nagy egy zsidó is idők talaján! Az esküdték tehát verdetjök által az örületes zsidógyűlöletet, a leggyalázatosabb zsidóheczeket szentesítették, s kimondták, hogy a szabadság és az egyenlőség a keresztények privilegiuma. Ha ezt megértették volna gróf Széchenyi, Deák, Kőlesey Ferencz, Beöthy Ödön, Nagy Pál, s mind a hány, a szabadságnak régi előharcosai! A halál álmát alusszák, egy kegyes sors megkímélte őket azon szomorúságtól, melyet most éreznének ha ezen epigonokat látnók kellene.

Csak öreg Kossuthnak kell még életében megérnie, hogy azt a magot, melyet egy ember életen keresztül vetett, a dudva előlje, s hogy szeretett hazájának modern civilizációjából Anglia, Franciaország s Olaszország gunytárgya váljék. S a magyar írók és művészek társaságának még van bátorsága ily körülmények közt Kossuth szeméi elé lépni, Viktor Hugót s Páriszt meglátogatni, s talán nem is sejtí naivításában, hogy mihelyest a nyugati civilizációnak székhelyére lép, majd hangosan menydörgik, majd halkán suttogják fűtőbe: „Mi keresni valótok van nálunk középkori barbárok? Térjete vissza ázsiai hazátokba, a ti eivilisatiótok csak máz, mely bennünket meg nem esal; a bornirt nyárspolgár s az elzúllott szellemi proletár, kik föl idézik a multnak lomtarából a középkor kírteteit, nem valók a tizenkilencedik század világába; maradjanak csak a babona sötét oduibán, s az ázsiai vadság sivatagain, ne igényeljenek magok számára helyet a civilizált népek közt.

Ez lesz a nyugati Európa üdvözlője, s az írók és művészek számára csak az marad egyedüli mentés gyanánt, hogy az államügyészségre hivatkozhatnak, az államügyész helyettesének, Feketének, humanus államfér-

tiui, nagyon liberális föltölgására, kinek mintaszereü beszéde a szabadság minden barátját fölmelegíti s kielegíti. Fájdalom, e beszéd csaknem kiáltó szó a pusztában!

Korunk legszomorubb sajtósági közé tartozik, hogy a legjobbak, a legderekabbak, az igazán szabadelvűek visszahúzódnak, s a tért durvaság prédikálóinak legbutább babona szövívőinek engedik át. Mintha csak kihalt volna ez országban a liberális érzék, az igazi haladás szelleme! Az előtérben sötét alakok sürögnek, ezek a hangadók, s fájdalom, visszhangra lelnek, míg a nemzet élteje hallgat.

Ennek nem szabad így maradni! Egész életemen keresztül a szabadság s az egyenlőség elveit küzdöttem és vitáztam. Akárhog indöttem is a nyugoti ezilisatió közepette, bennem nem csak a magyart, hanem ama nagy elvek képviselőjét is üdvözölték, me-

lyeket a magyar nemzet nevével egybefortaknak tartottak. S most, életem alkonyán, azt kell megérnem, hogy ezen, a szabadsághősök vére által aztatott, megszentelt földön nem tenyészik többé nemes növény, hogy a civilizációnak magasan lengő zászlaja össze van tépve, az egyenlőség és szabadság büszke lobogója földre van tiporva. Ki ne renditene meg szíve legmélyében az ily változás! Ki táplál még reményt a jövő iránt, mikor a jelen oly felhős és komor? A szellemek áramlata feltartóztatlanul látszik a mélység felé sietni, — s a fanaticusok nem látják azt vak dühökben, hogy a nemzet becsülete és tekintélye is vele együtt rohan az örvénybe.

Felolós szerkesztő és kiadó laptulajdonos
Vértési Arnold.
Főmunkatárs: Karczag Vilmos.

Bikszádi viz.

A bikszádi viz mint analysise mutatja, megegyezik a híres gleichenbergi Constantin-forrás vizével, sőt azt Cl Na konyhasó tartalma által fölülmulja, — mini Seifers, Adelheidsquelle, Korytnicza, Lubi Marjit-forrás sa. vizeit — nagymennyiségű Cl Na és k ö t t t s z é n s a v a által fölülmulja.

A legjelesebb orvosok által évtizedek hosszú során át tapasztalt kitünő hatása a következő körnecmeknél bizonyult be:

Idült tüdő hurut, tüdőlégdag és a kezdődő gümökörnál, üdült gyomorhurutnál, a naponkénti hányingert, fejfájásokat, fejszédüléseket szünteti; az egész vérkeringést jótékonyan emeli, s így az emésztést és a jó étvágyat teljesen helyrehozza. Az epe elválasztást a májban sieteti, az epevezető utakat jó karban tartja, ugyancsak oldó hatásánál fogva az egész bélsatornát tisztán tartja. Ez okoná fogva kitünő gyógyhatása az aranyér, sárgaság, máj- és lépdaganat ellen. Idült húgybólyag, hurut, húgykövek ellen. A bikszádi viz, mint kitünő borviz is ismeretes.

Főraktár: Geréby Fülöp urnál azonkivül kapható Csanak József, Rickl J. Zelmos, Varga Károly, Andre és Szabó és Gaszner Károly urak kereskedéseiben.

3533.
1883.

Árverési hirdetés.

A Posta és Töczös-kert délnyugoti részénél lévő 18 hold s 300. □ öl luczernás föld bérbe adása iránt folyó évi június 20-án tartott első árverés, kivánt sikert nem eredményezvén, arra nézve újabb árverés rendeltetett, s a végett határidőül ugyancsak a folyó 1883-ik évi július hó 27-ik napjának délelőtt 9 órája tltzetett ki, a városház kis tanácstermébe, s egyszersmind az árverési feltételek megtekintés végett a számvevő hivatalra ujjolag kiadattak.

Debreczen 1883. június 21.

A városi tanácstól.

SÓ S BORSZESZ

Bárvárt Károlytól

vaiódi minőségben, eredeti áron kapható DEBRECZENBEN

Csanak József kereskedésében

mint egyedüli főraktárban.

Ezen hatóságilag engedélyezett kitünő háizszer, mely a szegedi országos kiállitáson érem éremmel, a székesfehérvári kiállitáson ezüst éremmel lett kitüntetve, különösen jó gyógyhatást eszközöl: rheuma, csusz, szagatás, fagyás, fej-, fog-, és fülfájdalmak s szemgyuladással, ezenkívül fogtisztító szerül is igen ajánlható, a mennyiben a fogak fényét elősegíti, a foghust erősíti s a szájból minden kellemetlen szagot eltávolít.

Utánzások meggálása végett alább látható czimlapomat, mely minden egyes üvegre ragasztva van, a budapesti kereskedelmi kamaránál 100.1875. szám alatt mint védjegyet bekebeleztem.

Tisztelettel

Bárvárt Károly.

Budapest, IV. ker. Nagymező-utca.

E védjegyet kitünő figyelembevételre ajánlom.

A LEGJOBB

SZIVARKA-PAPIR

LE HOUBLON

francia gyártmány.

Utánzások elől intetik!!

E szivarkapapir csak akkor valódi, ha minden lap LE HOUBLON bélyegzőt magán hordja és minden kárton az alább látható védjeggyel és aláírással van ellátva.

Cawley & Henry, a leinige Fabrikanten, PARIS

Seuls Fabricants brevetés des Marques

PAPIER ANANAS LE DRAPEAU NATIONAL

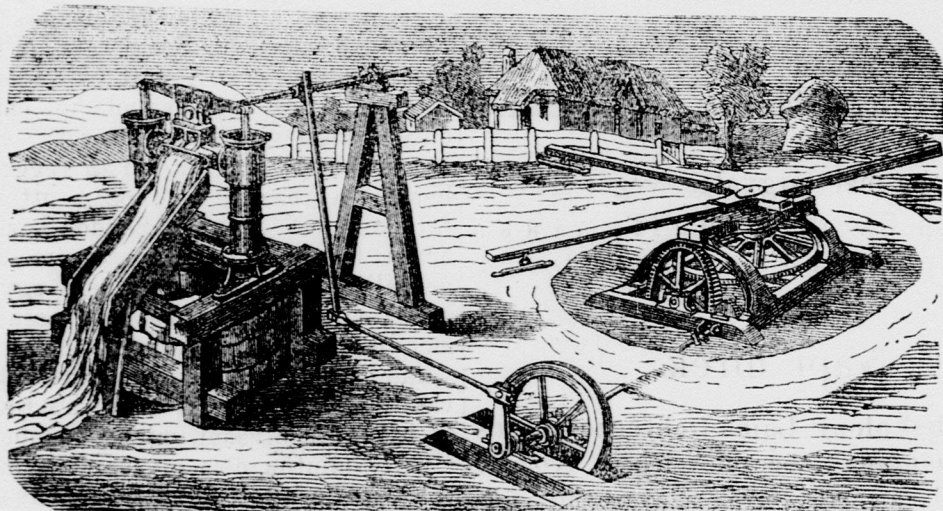
Conteur Mals Pline ou Mals

Qualité supérieure 1st choix de chaque País

Az első magyar gép- és tüzoltószeg gyár, harang és érczöntöde.

WALSER FERENCZ

BUDAPEST. ROTTENBILLER-UTCZA 66.

ajánlja gyárának korunk igényeinek megfelelően berendezett vízművi osztályát az ármentesítő tarsulatok a megyei és magán mérnök urak gőzmalom- és gyártulajdonosok, a megyei és városi közhatalóságok

és a gazda közönség becses figyelmébe.

A szivattyu-gyár készit

ármentesítő, körfuró, bányaszivattyukat

házi és gazdasági kutakat, vállalkozik

GYAPJUMOSODÁK, VIZVEZETÉKEK, GÖZ- és ZUHANY-FÜRDÖK

berendezésére és minden

VIZMŰ MUNKÁLATOKRA.

A gyár készitményeiert teljes jótállást vállal.

Kivántra költségvetések és képes árlapok díjmentesen bocsátanak rendelkezésre.

Debreczen, 1883. Nyomatott a „Debreczeni Ellenőr“ könyvnyomdájában. Piac. SIMONFFY-ház.

Ar

Szerkesztő

Piac

előfizetési

valamint

minden ké

Bérmertelen

X. év

A tiszta

Nyir

zett jul.

tárgyalás

egybe, me

lásig meg

tikkasztó,

hölgy ross

természete

A ma

lett kihallg

vette Sm

natkozó a

tan tagaúj

kapta vag

elmondja,

kalmával

hatott; a

— hogy a

szerrel me

szóra azt,

besitésekor

Elmo

az összes

zette. K a

ütött, hol t

S z é

közben kér

teremajtó

kedjük, me

ajtó mögöt

r a n c s a y

szünet, mel

lyik.

Nyire

tott délután

elnök tudu

ruch és Jö

Scharf Mór

tosítására.

A „Debre

Sz

Déranc

Ezen kifogás

nilra vetett

zsef közt áll

nyatlott: „V

Nem v

elfojtá hangj

József karját

hangon így

igen fel van

Ezután

gyek mulatta

távolítani“ fe

De miel

erős kopogás

folyosójáról,

arczsal és b

löbe, fonyadt

felé.

— Togh

bankár, jól

hoz téged ide

— Egy

felelé a másik

szu felöltöjté.

temre egy k

csak só és ke

áltá hirtelen,

alatt mélyen f

ról, ki Togh

rád s merev